

HET VOORGERECHT IS KLAAR

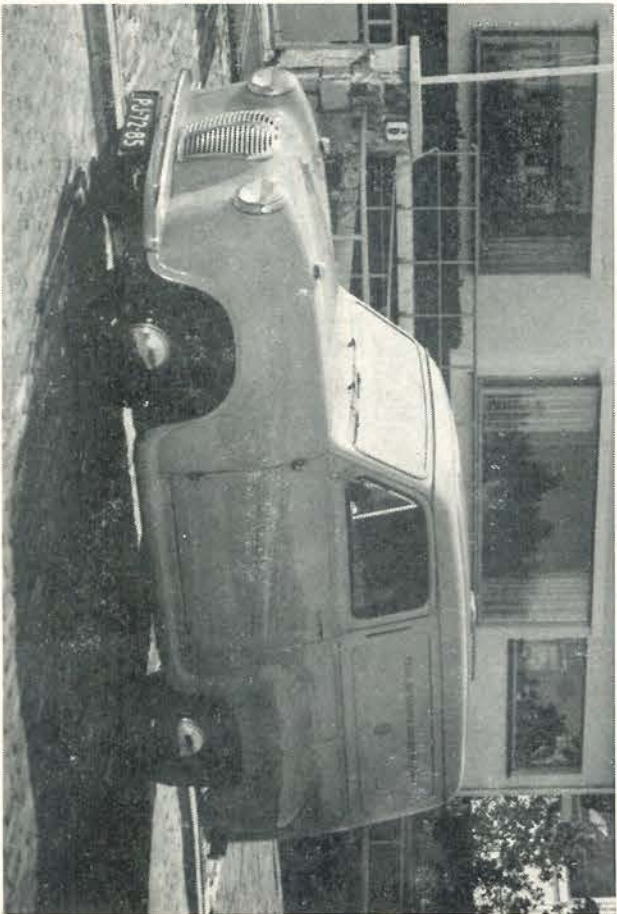
UIT DE VDH-KEUKEN
DOOR
C. SCHREVEL

In het VDH-tje van 19 oktober 1957 stapte u met ons voor het eerst over de drempel van de VDH-keuken om in de periode die volgde eens in de pannefles te neuzen. De afdelingscheefs hebben eraan meegewerkt dat u nu weet welke voorbereidende werkzaamheden nodig zijn om aan de grote maaltijd te kunnen beginnen. Misschien heeft u iets gelezen wat u al lang wist, maar iedereen heeft vast wel iets gevonden, waarvan hij zegt: Oh, zit dat zo!

Omdat alle laboratoria en de constructiebureaus nu behandeld zijn, willen wij even in het kort een samenvatting geven van datgene wat de afdelingschef elk op zijn manier uitvoerig heeft beschreven. Deze serie vormt namelijk een afgerond geheel en zo kwamen wij ertoe om hierboven aan te kondigen dat het voorgerecht klaar is. De VDH-ers, die op de genoemde afdelingen zitten, werken ieder op hun beurt mee aan de grote taak om te zorgen dat ons bedrijf met de door haar op de markt gebrachte producten in het voorste geld staat en daar ook blijft staan. Want wij hebben al-

VERVOLG VAN PAG. 1

nis van zaken worden de auto's één voor één op de veerboot gelooft en er is veel rijvaardigheid vereist om vlot te chargeren en de wagens met een minimum aan tussenruimte naast elkaar op te stellen. Over het walter hangt een wazige mist en op het dek is het koud. We duiken daarom maar gauw in een onderkomen en verwarmen ons van binnen met een kop koffie. De overtocht duurt ongeveer 35 à 40 minuten, zodat we wel even de tijd hebben om onze medepassagiers eens op te nemen. Het zijn veelal zakenmensen, die wel vaker van deze veerdienst gebruik maken en elkaar dan ook wel kennen. Bij Middelharnis krijgen we weer vaste grond onder de wielen. Goeree-Overflakkee is een langgerekt eiland. Op weg naar ons eerste adres in Nieuwe Tonge rijden wij over goed onderhouden wegen. De verzorgde akkers liggen in diepe rust en de nieuwe huisjes verhogen in hun frisheid de landelijke sfeer. Slechts zelden wordt men eraan herinnend, dat deze grond ter nauwer nood is ontkomen aan de greep van het woeste geweld. De stormramp heeft ook hier vele slachtoffers gemaakt en het is moeilijk te geloven, dat er van de vele wonden, die door de niets ontziende kracht van de zledende zee werden geslagen, zo weinig zichtbare littekens zijn overgebleven. Onze eerste klant in Nieuwe Tonge ontvangt ons met veel hartelijkheid. In een taalje, dat na scherp luisteren te volgen is, maakt hij ons duidelijk, dat het apparaat „kuren“ vertoont. We luisteren met de ernst van een dokter. De doormetafparatuur wordt aangesloten en na enkele minuten is het euvel al verboden. Een kapotte buis! Bewonderend wordt onze technicus in al zijn bewegingen gevolgd. En wan-

aan de eerder genoemde wensen te voldoen, dan zijn ze er daarmee nog niet. Heel belangrijk is, of het ontworpen product door onze fabricageafdelingen vlot kan worden vervaardigd. Deze afdelingen hebben een bepaald machinepark, mensen die ingewerkt zijn met bepaalde werkmethode en het is dus niet wenselijk om telkens met een nieuw ontwerp voor den dag te komen, dat een verandering van het werk te weeg zou brengen en waarvoor misschien zelfs nieuwe machines zouden moeten worden aangeschaft.

Deze problemen moeten worden opgelost door de medewerkers van de hiervoor beschreven afdelingen. En het lukt ze ook. Hoe en onder welke omstandigheden hebt u uitvoerig kunnen lezen. Wij danken hier dan ook alle afdelingscheefs die u een inzicht gaven over het werk van hun afdeling.

Over twee weken gaan wij verder met de beschrijving van een volgende afdeling, die kan worden gerekend tot een andere sector van ons bedrijf.

dan het andere, maar bij allen... vredeheid. Het vertrouwen is weer hersteld.

Na de laatste reparatie is het inmiddels al over zessen geworden. We aanvaarden de terugtocht met een onmiskenbaar gevoel van voldoening. We kijken naar buiten en proberen nog zoveel mogelijk indrukken op te doen. Later dan gewoonlijk komen we thuis.

Het is ons nu wel duidelijk geworden, dat de schakel, die door deze robbiele inspecteurs tussen klant en fabri kant wordt gevormd, onmisbaar is. Wij hebben ervaren, dat deze vooruitgeschoven posten van de fabriek zich volkomen bewust zijn van hun dienende taak. Door hun intensief en regelmatig contact met de buitenwereld, zijn zij voor velen een vraagbaak geworden en door het uitwisselen van hun ervaringen zullen zij er steeds toe kunnen bijdragen, dat de reputatie van het mek ERRES met al zijn kwaliteiten zal worden hooggehouden. Ook wij zijn weer een ervaring rijker geworden. Waarvoor onze dank!

Doorlopen

Als een kind nog op school is, heeft hij het er wel eens over, wat hij later wanneer hij groot is zal worden. Is hij in de laatste fase van zijn schoolbestaan gekomen, dan komt die toekomst al duidelijker dichterbij. En uiteindelijk is het zo ver: hij loopt de school uit en de arbeid in. Hij komt op een kantoor, in een fabriek, op een laboratorium, achter het stuur, op een boot of waar dan ook. Zijn maatschappelijke loopbaan is begonnen.

We noemen dat een „loopbaan“. Dan denken we dus aan een situatie uit de sportwereld: een baan voor een wedstrijd. Nu is bij een sportstude die baan in de regel kant en klaar gemaakt om zo gemakkelijk mogelijk te kunnen lopen. Voor onze maatschappelijke loopbaan zullen we echter beter doen, te denken aan een veldloop of een hindernisbaan. Want in de maatschappij maakt men ons het doorlopen naar de eindpunten onzer ideoen lang niet altijd gemakkelijk. Meestal zullen we taale terreinhindernissen moeten nemen; geen geld voor studie, weinig promotiekansen, gezinsproblemen, woningproblemen, enz. Dan kunnen we er toe komen te blijven staan waar we zijn terecht gekomen, en niet meer door te lopen. Het is daarom een verheugend verschuiven, dat we telkens mensen ontmoeten, die persé door willen lopen. Al is de weerstand wel zwaar gevormd, ze proberen toch door te zetten. De functie welke ze thans bekleeden, is voor hen nog niet de volgeschonken maat geworden; hun prestatie-dorst is bij lange na nog niet gestest.

Maar om te kunnen doorlopen, moet je je moeite getroosten en je verder toerusten. Dat dit vaak heel lastig kan zijn, behoort niet altijd het gevolg te wezen van gebrek aan capaciteit of werklast; het kan ook op financiële remmen blijven hangen.

In ons bedrijf hebben we gelukkig het Studefonds, dat zulke mensen daarin te hulp wil komen. Vorige week was er weer een vergadering van het fondsbestuur. Dan is het benoedigend, als je daar weer een behoorlijke lange lijst van namen voor je krijgt, namen van bedrijfsgenoten, die maatschappelijk trachten door te lopen, aan de studie willen gaan of zijn gegaan, op financiële hindernissen zijn gestuit, doch die met behulp van het fonds trachten weg te nemen en te overwinnen om toch maar door te kunnen lopen naar een grotere prestatie in de samenleving. Ons bedrijf wil als bedrijf ook doorlopen, ondanks economische moeilijkheden. Maar dan rekent het graag op werkers in zijn midden, die ieder ook die drang kennen om door te lopen, ook en juist als de baan moeilijker begaanbaar wordt.

Scheuter

VAKANTIE HUISVROUWEN

Van verschillende kanten is ons al gevraagd of en wanneer de huisvrouw weggehouden zal worden. Ja, hoor — en we gaan dit jaar een flink eind weg helemaal naar Nijmegen, naar de prachtige gelegen buitenplaats „Ons Erf“ in de week van 30 juni tot 5 juli. Als u nog nooit in deze mooie oude stad bent geweest, dan zult u zeker van horen zeggen weten, dat deze plaats in een prachtige omgeving ligt. Voor het maken van wandelingen is volop gelegenheid en ook de stad zelf is zeer de moeite van het bezichtigen waard. En mocht het weer ons in de steek laten, dan zijn er in het huis genoeg mogelijkheden om ons te amuseren met ping-pong, gezelschapsspelen, boeken en zelfs T.V. De verzorging van de maaltijden is prima, terwijl de kosten voor de hele week, d.w.z. van maandagmiddag tot zaterdagmorgen f 17.50 per persoon bedragen. De reiskosten worden door Van der Heem N.V. betaald. Wie zou van deze gelegenheid niet graag gebruik maken? Moelijk om een week uit uw huishouden te breken? Dat geloven we direct. Een huisvrouw is niet gemakkelijk te vervangen. Maar aan de andere kant: zo'n week ertussen uit is ook niet te versmaden. Het komt niet alleen uzelf, maar uw hele gezin ten goede. Heerlijk om eens een weekje van alle zorgen af te zijn en onbezorgd plezier te maken. Denkt u er nog maar eens over of er niet een oplossing gevonden kan worden.

Vindt u het ongezellig om in uw eenzige met zo'n vreemde groep mee te gaan? Probeer het toch maar eens en u zult zien, dat alle gevoel van zich onwennig en verloren voelen van u afvalt, zodra we met elkaar ons eerste kopje thee op „Ons Erf“ gedronken hebben.

We hopen, dat er dit jaar vele deelnemers zullen zijn. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Als u besloten hebt om mee te gaan, wilt u dit dan zo spoedig mogelijk opgeven aan afdeling Sociale Zaken?

En nu nog even een apartje met de Utrechtse huisvrouwen. De reden is namelijk deze: van Utrechtse zijde is er altijd ontszettend weinig belangstelling geweest. Waarom? Onbekend? Het is altijd heel gezellig, de deelnemers waren steeds enthousiast en de kosten mogen echt geen bezwaar zijn. We zijn dan ook van gedachten dat hier weer geldt „onbekend maakt onbemind“!

Huisvrouwen, denkt hier eens over na en wilt u iets naders weten, laat dan uw man een afspraak voor u maken met de sociale werkster. Kunt u niet weg? Dan komt mevrouw Van Gool wel even bij u langs!

Tot slot in dit vrouwenparatie een regel tot de mannen. Spoor uw vrouw eens aan een weekje eruit te gaan, ze heeft het heus verdiend, daar zijn we het over eens!

Voor eventuele moeilijkheden weet u het adres.

TENTOONSTELLING VRIJETIJDSBESTEDING OP 21 en 22 mei a.s.

De vorige week ontmoette ik toevallig die kennis, waarover ik kortgeleden schreef, u weet wel de man die zich in zijn vrije tijd zo schromelijk verveelde. Hij vertelde mij, dat hij sinds anderhalf jaar een TV-toestel bezat, maar dat hij beslist niet elke avond keek. „En het gekke is“ vervolde hij, vroeger had ik 's avonds nergens zin in. Nu ik televisie heb ben ik ontzettend fierig geworden. Op de avonden dat ik niet kijk bouw ik schepsmodellen. Dat heb ik een keer op de televisie gezien. Ik heb er al heel wat en het is reuze leuk werk.“ U ziet, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Jammer alleen, dat die man niet bij ons werkt. Dan had u in mei a.s. op onze

TENTOONSTELLING VRIJETIJDSBESTEDING

zijn schepsmodellen kunnen bewonderen. Maar er zijn nog zoveel honderden, die wel bij ons werken. Tot hen zou ik willen zeggen: Zet uw beste beentje eens voor en zendt uw kruisels, werk, tekeningen of wat dan ook t.z.t. in voor onze tentoonstelling. Nadere mededelingen volgen binnenkort.

Verlegenheid bij kinderen

Enige tijd geleden zag ik op de televisie een filmpje dat het probleem van „verlegenheid” bij kinderen nader onder de loupe nam. Het ging over een onderwijzer, die drie verlegen kinderen in zijn klas had. Kinderen, die een vrij eenzaam levenje leidden, omdat zij zich steeds apurt hielden, niet in de hele groep van de klasgenootjes waren opgenomen.

Dit is geen ongewoon probleem. Om ons heen zien wij herhaaldelijk mensen, die vrij eenzaam in het leven staan, die zonder vrienden of kennissen zo maar als eenkeeling hun weg zoeken. Het zijn mensen die het soms erg moeilijk hebben. Het leven van vandaag is niet meer zo, dat men alles helemaal alleen aan kan. Tegen hun zin moeten mensen, die zelf helemaal niet verlegen zijn, vaak met anderen samen zijn, of aan anderen iets vragen. Als niet-verlegen mensen het hiernede soms al moeilijk hebben, hoe moet het dan niet zijn met die mensen, die wij als „verlegen” kennen?

De onderwijzer van de klas, waar het filmpje over ging, besloot te zien wat hij voor de kinderen kon doen. Hij nam contact op met een psychiater van de dienst die aan de scholen is verbonden en verzocht deze eens met de kinderen te praten. En uit deze gesprekken viel voor de aandachtige kijker heel wat te leren.

Het bleek, dat „verlegenheid” een heel algemeen woord is. Een woord dat een bepaald soort gedrag aanduidt. Maar hoe de kinderen nu juist tot dat gedrag gekomen zijn, daarover zegt de term verlegenheid niets. Terwijl we er juist zoveel mogelijk van moeten afweten, om het kind te kunnen helpen! Laten we tot de drie kinderen in het filmpje terugkeren.

Over het eerste kind, dat verlegen was, bleek toen het bij de psychiater was geweest, niets bijzonders te vertellen. Het was een knaapje, dat vrij sterk in zich zelf was gekeerd, dat de dingen, die hij om zich heen opnam en opving, in zijn eenijde overdacht en bepekende. Dat zich niet een stuk speelgoed graag in een hoekje terugtrok om het eens goed te bekijken en met overleg uit te proberen. Dat in die dingen zo kon opgaan, dat het helemaal geen behoefte had aan anderen. Een jongetje, dat overigens bestlist niet afkerig was van contact met anderen. Hij vond de andere kinderen wel aardig, maar hij maakte zich in zijn eenijde beter. t Was een klein, diep denkerij. Een klein puzzelaartje, dat zijn weg zeker wel zou vinden. En waar heus geen hulp voor nodig was.

Heel anders lag het geval bij zijn klasgenootje, een jochie van ook zo’n jaar of zeven. Ook hij zat altijd alleen in een hoekje. Maar bij hem was sprake van een psychische storing. Zijn aanleg was defect. Ook hij had geen behoefte aan contact. Maar niet om dat hij zich alleen ook wel amuseerde, maar eenvoudig omdat andere kinderen in zijn wereldje niet voorkwamen. Hij leefde in zijn eigen, afgesloten wereldje voort, zonder de behoefte om het met anderen te delen. Eigenlijk zonder het besef dat hij het met an-

zij door haar klasgenootjes helemaal in de club is opgenomen. Bijzonder vlot weet ze zich niet te gedragen. Maar ze is over de drempel geholpen, ze doet weer niet de anderen mee! En de tijd zal haar verder helpen!

Drie kinderen. Alle drie „verlegen”. Ikaar wat een verschi! Wat een verschi! in oorzaak. En daardoor: wat een verschi! in aanpak!

Heel duidelijk toont de film ons de noodzaak om niet alles, wat in het gedrag van kinderen overeenkomt naar met één naam te betitelen. En het ook allemaal over één kam te scheren. En het beslist ook niet allemaal op dezelfde wijze aan te pakken om het kind te helpen. Wat in het ene geval heilzaam werkt, kan in het andere geval de zaak verergeren. Om een vergelijking te maken: „buitje” is buitje” kunnen we zeggen. Maar het drankje dat zo goed hielp tegen de diarree kan wel eens rampzalige gevolgen hebben als het wordt ingenomen bij een aanval van de blinddarm!

Het derde kind was een meisje van dezelfde leeftijd. Schuw en teruggetrokken. Als de andere kinderen in een groepje aan het spelen waren, stond zij op een afstandje te kijken. Je zou zeggen dat ze graag mee zou willen doen. Maar als de bal haar richting uitroide, gooidde ze hem niet terug.

Ze hield de bal zelfs niet tegen. De psychiater kon het gesprek met haar maar moeilijk op gang brengen. Op vragen kwam alleen maar ja-kin-ken of nee-schudden als antwoord. Heel langzaam werd het duidelijk wat hier aan de hand was.

De film illustreerde dit ook, door een stukje te laten zien uit de tijd toen het meisje ongeveer drie jaar oud was. Ze deed toen helhatige pogingen om te borduren en liet haar moeder trots het resultaat zien. Ma was echter helemaal niet trots. Ze ontlekte (natuurlijk!) vele fouten en onvolkomenheden. Ze haalde alles wat zo meelzaam tot stand was gebracht uit, deed het nog een keer voor en... „overmaken”. Dat het kindje hevig teleurgesteld was, is begrijpelijk. Voor iedereen maar niet voor Ma. Die eiste perfectie. Zoals ze die ook eiste, door het meisje later tijdens een theevistie een gedichtje voor haar vriendinnen te willen laten opzeggen. Maar het meisje... dat dorst er eenvoudig niet aan te beginnen. De herhaalde teleurstellingen die het kindje had gevonden, hadden haar zo onzeker gemaakt, zo sterk het gevoel gegeven het loch niet goed te zullen doen, zo gewend aan op- en aanmerkingen na alles wat het deed... dat het maar liever niets meer deed.

Ze was er eenvoudig bang voor geworden om iets te doen, om iets te zeggen, om met andere mensen in contact te komen. Ze zou diep in haar binnenste zo graag meedoen, iets zeggen, maar ze durfde echt niet meer. Wat dit meisje nodig had was bemoeiding. Langzaam aan moest in haar het gevoel ontwaken en groeien, dat ze heus wel iets kon. Dat wat zij zei heus niet gek of fout was. Heel mooi laat het filmpje zien, hoe het meisje hier langzaam aan naar toegehoepen wordt. Door aanmoediging, door begrip, hulp en steun. Net zo lang, tot zij in een volle klas uit haar bank durft op te staan om te vertellen wat zij van iets vindt. Wij zien haar dan nog op het speelveld bij de school, waar

Vóór er iets wordt ondernomen is het zaak, bij deskundigen raad in te winnen.

Bedrijfs-voetbal toernooi

Evenals voorgaande jaren zullen ook nu de verschillende afdelingen elkan- der kunnen bekampen op het voetb- veld. De directie heeft weer haar (nancie) medewerking toegezegd, zo- dat de strijd om de begeerde wissel- beker weer in alle hevigheid kan ont- branden.

Om de voorbereidingen voor dit jaar- lijke tournoi zo vlot mogelijk te doen verlopen, worden de afdelingen verzocht uit hun midden een contact- man aan te wijzen. Deze wordt dan uitgenodigd met de leden van de Orga- n saticommissie aan de groene tafel plaats te nemen om aan de samenstel- ling van het programma mee te wer- ken.

Aanmeldingen kunnen zowel indivi- dueel als per afdeling geschieden en wel aan de heren Laurier, afd. Werk- voorbereiding, Minde, afd. Huisvesting en Van der Plas, afd. Fineeerdij. U dient dan wel duidelijk uw naam (met handtekening) en afdeling te ver- melden.

Indien u er voor zorgt, dat uw op- gave vóór maandag 28 april a.s. in het bezit is van de Organisatiecommissie, kan zo snel mogelijk de be- drijfscompetitie worden gestart. Wij verwachten weer veel deelne- mers.

ONDERNEMINGSRAAD MAANWEG

Dinsdag j.l. kwam de Ondernemingsraad Maanweg onder voorzitterschap van de heer Zaaier in vergadering bijeen. De volgende punten werden behandeld: Prijsvaststelling gereed produkt voor personeelsverkoop. Schoonmaakruimte voor Solexen. Temperatuur water badhuis.

Mededelingen door de voorzitter.

Zoals gebruikelijk geeft de voorzitter een overzicht van de huidige stand van zaken in het bedrijf Maanweg aan de hand van de verschillende pro- dukten die wij vervaardigen. Alhoewel het totaalbeeld niet ongunstig is, ligt de verwachting voor het ene produkt gunstiger dan voor het andere. De heer Zaaier deelt enkele oorzaken hiervan aan de vergadering mede.

Afhandeling punten vorige agenda's.

De voorzitter gaat vervolgens over tot het afhandelen van enkele nog openstaande punten, namelijk ten eer- ste het inhouden van loonbelasting over verwerk volgens bijzonder tarief. Om we redenen wil de heer Zaaier hier niet toe overgaan.

a. Omdat deze methode van be- lastingsinhouding grote admini- stratieve moeilijkheden geeft.

b. Omdat tegenwoordig heel wel- nig wordt overgewerkt.

Als tweede punt wordt behandeld, het verder afsluiten van de rijwielstal- ling tegen weersinvloeden. Het hier- omlrent gedane onderzoek heeft uitge- wezen, dat er voldoende ruimte is om de bromfietsen en rijwielen meer naar het midden van de rekken te plaatsen. Waar het afsluiten van de zijkanalen een belangrijk bedrag zou vorderen, meent de directie voortloping met het hierboven genoemde advies te moeten volstaan.

Prijsvaststelling gereed produkt voor personeelsverkoop.

Nadat de omzetbelasting voor een aantal van onze produkten is verhoogd, blijkt dat men de korting voor het personeel op hetzelfde bedrag heeft

gehandhaafd. Waar de brutoprijs door deze omzetbelastingmaatregel hoger is komen te liggen, is hierdoor het kortingpercentage voor het personeel gedaald. Dit was niet de bedoeling van de directie en daarom zal voor zover tevel is berekend dit bedrag worden terugbetaald.

Schoonmaakruimte voor Solexen.

De Ondernemingsraad zou graag zien dat terzijde van de rijwielstalling een kleine ruimte wordt gereserveerd, waar personeelsleden in de pauze hun bromfiets/rijwiel kunnen schoonmaken of repareren.

De voorzitter geeft opdracht deze kwestie te bekijken.

Temperatuur water badhuis.

Als 's vrijdags of 's zaterdags door meer dan 40 werkmensen van het badhuis gebruik wordt gemaakt — en dat komt regelmatig voor — dan is voor hen niet voldoende warm water beschikbaar. De diverse oorzaken worden door de raad besproken, waarna de voorzitter opdracht geeft om te onder- zoeken of hieraan iets verholpen kan worden en zo ja hoe. In afwachting van de resultaten van dit onderzoek krijgt de badman opdracht zoveel kaar- tjes te verkopen, dat hij er zeker van is, dat ieder over warm water kan beschikken.

Hartelijk dank!

Directie, chefs, bezen, collega's en Zieken- troost hartelijk dank voor de vele blijken van medeleven tijdens mijn ziekte ontvangen.

A. van Dyk, Montage Utrecht.

Hiermede betuigt ondergetekende haar wel- gemeende dank aan Ziekenroost voor de goede gaven tijdens haar ziekte.

Mef. C. A. W. v. Loon.

Langs deze weg betuig ik mijn dank aan Zie- kenroost, G.S.G., en voetbalvereniging gereed- schapmakerij voor het heerlijke fruit en be- toonde belangstelling tijdens mijn ziekte.

D. J. v. Galen, Bedrijfschool.

Hartelijk dank aan directie en personeel voor de heerlijke paasttractatie, tijdens mijn ziekte ontvangen.

H. J. Jansen, Galvano.

Mede namens mijn echtgenote dank ik di- rectie, chef, collega's en medewerkers Kasen- fabriek voor de bij mijn huwelijks ontvange- cadeaus.

B. Douglas, Werkvorbereiding.

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank aan Ziekenroost en Gereedschapmakerij voor de vele blijken van belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

J. W. van Toorn, Utrecht.

Langs deze weg betuig ik mijn oprechte dank aan Ziekenroost voor de attentie en iekere dingen die ik mocht ontvangen tijdens het her- stel van mijn ongevul.

H. J. Munjower, Plaatbewerking.

Nu ik weer geheel hersteld ben van het on- geval mij overkomen op de dag die zo heuglijk begon met het jubileum van de heer Zaaier (mijn veronachtzaming dat ik in de weg ver- spiedde) wil ik allen hartelijk danken voor be- zoekjes en presentjes, die ik zelfs van de Haag- se collega's heb mogen ontvangen.

Mef. J. M. A. V. d. Linden, Med. Personeel Utrecht.

Mijn vrouw en ik hebben het erg op prijs gesteld met de paasdagen te worden bedacht met een heerlijk pakket. Wij zeggen u hier- voor hartelijk dank.

A. Wekhout.